

అది ఆగస్టు 15వ తేదీ -

దేశానికి 'స్వరాజ్యం' వచ్చిన రోజు. ఆబాల గోపాలం ఆనందపడే రోజు - గుర్తుంచుకునే రోజు -

ఈ దేశంలోనే పుట్టిన రామయ్యకది మరింతగా గుర్తుంచుకొనే రోజు - ఎందుకంటే తన భార్య 'సారాజ్యం' తన నుండి దూరంగా అందని తీరాలకు వెళ్ళిపోయిన రోజు -

ఎలా మరువగలడు మరి?

తాజ్ మహాలంత కాకపోయినా ఆమె జ్ఞాపకార్థం తరువాత ఒక సమాధి కట్టాడు రామయ్య - ప్రతి సంవత్సరం ఊరంతా

స్వరాజ్యం వచ్చింది

- క్షేర రిజిస్ట్రేషన్

వెనుకకు పోయినా - అప్పుడు తన పేరు రామయ్య - డబ్బున్న వారిని బెదిరించడం, భయపెట్టడం - తరువాత డబ్బు గుంజడం - ఇదే అతని వృత్తి - నికృష్టంగా సాగే అతని జీవితంలోకి ఎక్కడో పుట్టి ఎన్నో ఎల్లలు దాటి జలజలపారుతూ వచ్చి సాలాలను సస్యశ్యామలం చేసే నదీమతల్లిలా 'సారాజ్యం' అడుగుపెట్టింది. ఆ రోజు నుంచీ అతని నడవడికే మారిపోయింది. దానప్పుడు మానవుడుగా మారాడు. బతుకు తెరువు కోసం రిక్తా

ఆ రోజున మైకు శబ్దాలతో హోరెత్తుతుంటే తాను మాత్రం సచ్చగా ప్రశాంతంగా వున్న సాలాల మధ్య కట్టిన సమాధి వద్ద మానంగా కాలం గడుపుతాడు. ఈ సంవత్సరం కూడా అంతే!

కానీ - ఈ సంవత్సరానికొక ప్రత్యేకత వుంది.

రామయ్య ఆలోచనలు 25 సంవత్సరాల

21-8-92 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య పరిషత్తు

ప్రొఫెసర్ కె.వి.ఎం.

తోక్కేవాడు రాముడు - అతనికున్న ఆస్తిల్లా తనను ప్రాణంలా చూసుకునే భార్య. తన కాలు ఆడితేగాని ఇల్లు జరిగేది కాదు. అనుకోకుండా వర్షాలు ఎడతెరిపి లేకుండా కురవడం మొదలైనాయి. పనులు దొరకడం లేదు.

'సారాజ్యం' ఇప్పుడు ఒట్టి మనిషి కూడా కాదు. నిండు గర్భవతి - తరచు మందులు అవసరమవుతుండేవి. అద్దె కట్టడం లేటయిందని రిక్షా ఓనరు బండి తీసేసు కున్నాడు. అప్పుడతని పరిస్థితి మరీ దారుణమైంది.

సారాజ్యానికి టైపాయిట్ వచ్చింది. డాక్టర్ కు చూపించాలన్నా, మందులు కొనాలన్నా చేతులో చిల్లి గవ్వ లేదు. తెలిసిన వాళ్ళు ఎందరి దగ్గరికో వెళ్ళి అప్ప అడిగాడు - రాముడికి పైసా పుట్టలేదు.

వెనుకటి రోజుల్లో తాను వెళ్ళి నిలబడితే గజగజలాడుతూ కాఫీ ఇచ్చి డబ్బు కవర్లో పెట్టి ఇచ్చి పంపేవారు.

కానీ ఈ రోజు... నిజాయితీగా నెలలో తీరుస్తానన్నా వంద పుట్టడం లేదు. నీతిగా బ్రతకాలన్నా బ్రతకనివ్వదు ఈ సమాజం! తాను మళ్ళీ పాత మనిషిగా మారితే?

రాముడిలో సమాజం మీద పెరిగే కక్షను పసిగట్టింది సారాజ్యం. మామా! నువ్వు పూర్వంలా డబ్బు సంపాదించి పెట్టే ఆ డబ్బుతో కొన్న మందులు కూడా వేసుకోను నేను. కనీసం మంచీళ్ళు కూడా ముట్టను - వీదీ! అలాంటి పనులు జల్మలో సెయ్యనని మాటివ్వు అంటూ చెయ్యి చాపింది సారాజ్యం.

ఆమె ముఖం చూసి ఒట్టు వేయక తప్పలేదు రాముడికి -

ఇప్పుడు తన సర్వస్వం సారాజ్యమే/కాదని ఎలా చెప్పగలడు మరి! ఒక వర్షపు రాత్రి సారాజ్యానికి రోగం పెరిగిపోయింది. గత్యంతరం లేక గవర్నమెంట్ ఆస్పత్రికి తీసుకువెళ్ళాడు. ఇది లోపలికి వెళ్ళే టైము కాదు సోనివ్వ నన్నాడు గేట్ మన్. పైగా "నాకివ్వడానికి నీ దగ్గర రెండు రూపాయిలే లేవు - డాక్టర్ గారు అడిగితే రెండు వందలు ఎలా తేగలవు?" అని ప్రశ్నించాడు. ఊరికే దొరికే ఆకు అలంతో రోగం తగ్గించుకోమని ఉచిత సలహా కూడా ఇచ్చాడు.

రాముడికి నిరాశ మిగిలింది. సారాజ్యాన్ని గేటు కు ఎదురుగా వున్న చెట్టు క్రింద పడుకో బెట్టాడు. 'ఇప్పుడే వస్తాన'ని చెప్పి వెనుక ప్రక్కగా గోడ దూకి లోపలికి వెళ్ళాడు. కనీసం డాక్టర్ బాబుతోనైనా నా మొర పెట్టుకోవాలని - ఎదురుగా డాక్టర్ రూము కనిపించింది. వర్షం జోరు మరింత పెరిగింది. ఆకాశంలో ఉరుములు

క్రేజీ కాస్ట్యూమ్స్

'కలెక్షన్ కింగ్' మోహన్ బాబు ధరించే దుస్తులు చాలా వెరైటీగా వుండడమే కాకుండా ఆకర్షణీయంగా వుంటాయి. 'దొంగ పోలీసు' షూటింగ్ లో కలిసినప్పుడు 'మీ కాస్ట్యూమ్స్ ప్రత్యేకంగా వుంటాయి. ఎవరు కుడతారు?' అనడిగితే " 'బడా సాఫ్' అని బొంబాయిలో ఓ టైలర్ కుడతారు. నేను ఎలన్ గా ఉన్నప్పట్టింపి ఆయనే కుడుతున్నాడు. దాదాపు 1984 నుంచి ఆయనే. మీరడిగారు కాబట్టి గుర్తొచ్చింది. మొన్న ఓ తమాషా సంఘటన జరిగింది.

షూటింగ్ జరుగుతుండగా కొంతమంది మహిళలు వచ్చి 'మా పిల్లలు మీ డ్రెస్ లాంటివి కుట్టించమనీ, కొనమనీ అడుగుతున్నారు. ఎక్కడ కుట్టిస్తారు మీరు' అనడిగారు. అప్పుడు చెప్పాను చరిత్రంతా!" అన్నారు మోహన్ బాబు.

-నాగేంద్ర కుమార్

- మెరుపులు భయంకరంగా వున్నాయి.

రైల్వేని కూడ గట్టుకొని డాక్టర్ గది తలుపు తోశాడు రాముడు. ఎదురుగా డాక్టర్ - అతని ఒడిలో-కాగిలో- నర్సు- అర్ధరాత్రి, అందునా వర్షంలో ఎవరు వస్తారన్న ధీమాతో తలుపులు కూడా వెయ్యలేదు. అంతేవాళ్ళు అర్ధ వగ్గుంగా వున్నా రాముడు అదేం పట్టించు కోకుండా తన ధోరణిలో తాను డాక్టరు బాబూ! నా భార్య చావు బతుకుల్లో వుంది - దాన్ని బ్రతికించండి- నా చర్యంతో మీకు చెప్పలు కుట్టిస్తాను అంటూ బావురుమన్నాడు. మొదట కాస్త తత్పరపాటు వడ్డా నిదానంగా తమాయింతున్నాడు డాక్టరు - గుండీలు వర్షకుంటూ నర్సు ఆ గది నుండి క్షణంలో అదృశ్యమైంది.

నీడుగా వెళ్ళే కారుకు రైలు గేటు అడ్డం పడ్డట్టు - తాగబోయే పానకంలో పుడక వచ్చినట్టు ఫీలయ్యాడు. తోక లొక్కీన తాచులా లేచాడు డాక్టరు.

"వీరా! గవర్నమెంటు ఆసుపత్రి అంటే మీకు బాగా అలు సైపోయింది - ఎవరు చచ్చారని విడుస్తున్నావు? ఈ రోజు ఆగస్టు 15వ తారీఖు - తెలుసా?"

"అవును బాబూ"

ఈ రోజు మేము పేషెంట్లను చూడం- తెల్లవారే లోపు అది చావదు కాని రేపు తీసుకురా - అడ్డమైన వాళ్ళకు గవర్నమెంటు ఆసుపత్రి - డబ్బులేని ఎదవనా కొడుకు లందరికీ మేమే కావాలి" నిరుచుకు పడ్డాడు డాక్టరు. బాబూ! అంత మాటనకండి - అది చావు బతుకుల్లో వుంది - కార్యంత చూసి, మీ చేత్తో మందేసి పున్నెం కట్టుకోండి. బతికున్నంత కాలం మీ ఇంట్లో ఊడిగం చేస్తాం బాబూ రెండు చేతులూ జోడించాడు రాముడు -

ఎన్ని చెప్పినా - ఎంతగా ప్రాధేయపడ్డా

డాక్టరు బాబు మనసు కరగలేదు.

వెధన న్యూ సెన్స్ అంటూ తలుపులు కట్టం చేస్తూ మూసేశాడు.

వర్షం మరింత పెరిగింది. నిరాశతో రాముడు బయటకు వచ్చాడు. చెట్టు క్రింద బాధతో సారాజ్యం మూలుగుతోంది. తడిసి ముద్దలా అయింది - శ్వాస ఆడడం కష్టమై పోతోంది. ప్రాణం కళ్ళల్లో వుంది.

"మామా! నా గురించి సువిక యాతన పడొద్దు- మద్దేనం నుంచి తిరుగుతున్నావు - బువ్వ కూడా లేదు. నన్ను మన గుడిసీకాడికి తీసుకెడితే ఆ నారాయణమూర్తి కాడికెలి పోతాను. నాకు టైమొచ్చేసింది మామా" అంటూ కన్నీరు కార్చింది సారాజ్యం.

రాముడి మనసు కరిగిపోయింది.

సారాజ్యాన్ని భుజానవేసుకున్నాడు -

వానలో - ఈదురుగాలిలో రాముడు లేని ఓపిక తెచ్చుకొని సారాజ్యాన్ని గూటికి చేర్చాడు. బిడ్డను ప్రసవించింది. "మామా! నన్నా దేవుడు పిలుస్తున్నాడు - నీకు దూరంగా వెళ్ళిపోతున్నాను - నీతిగా బతుకు - కట్టవడి నీ కొడుకును పెంచుకో- అడివి డాక్టర్ని సెయ్యాల - డాక్టర్ని సెయ్యాల"

సారాజ్యం ప్రాణాలు అనంత వాయువుల్లో కలిసిపోయినయ్యే. గతం గుర్తుకు వచ్చి రామయ్య కళ్ళు చెమర్చినయ్యే- అప్పుడే పాతిక సంవత్సరాలై పోయింది. సారాజ్యం తనను ఒంటరినాణ్ణి చేసి - కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షాన్న సామెతను రుజువు చేశాడు రామయ్య - ఎన్నో వ్యాసారాలు చేశాడు. తన తెలివి తేటలతో ఎంతో డబ్బు సంపాదించాడు. రాముడు రామయ్యగా మారిపోయాడు. కొడుకును డాక్టర్ని చేశాడు. 'స్వరాజ్యం మెమోరియల్' ఆసుపత్రి కట్టించాడు. అధునాతన సౌకర్యాలతో - ఈ రోజే

21-8-92 ఆంధ్రజ్యోతి సప్తమాసం

ప్రారంభం - ప్రారంభకులు పేరున్న ప్రముఖ మంత్రులు - మరో రెండు గంటల్లో వచ్చేస్తారు. సమాధి చుట్టూ మూడుసార్లు ప్రదక్షిణం చేశాడు. ఎందుకో ఇక్కడకు వస్తే స్వరాజ్యం తన పక్కనే వున్నట్టు అనిపిస్తుంది.

తనలో ఊనులాడినట్టే వుంటుంది - ఆ స్వారే అతనిని ముందుకు నడిపింది.

ఆ రోజు అతనిలో ఎంతో ఆనందం వుంది.

భార్య కోరికను తీర్చానన్న తృప్తి వుంది.

అగరుబత్తి వెలిగించి సమాధి వద్ద పెట్టాడు రామయ్య - ఒకసారి తృప్తిగా చూసుకొని 'వస్తాను సారాజ్యం' అంటూ ఇంటివైపు దారి తీశాడు.

పట్టణమంతా హడావుడిగా వుంది. ఎక్కడ చూసినా రంగు రంగులతోరణాలు-అలంకరణలు, ఎక్కడ విన్నా మైకుల హోరు, స్వరాజ్యం మెమోరియల్ ఆసుపత్రి వద్ద మరీ హడావుడిగా వుంది. ఎంతో గొప్పగా అలంకరించారు. ఎక్కడెక్కడి నుంచో అతిథులు వచ్చారు. మంత్రులు వస్తున్నారు కాబట్టి పోలీసుల బందోబస్తు, ఆఫీసర్ల తాకిడి ఎక్కువగా వున్నాయి.

ఆ రోజు సెలవు కాబట్టి ఊర్లో డాక్టర్లు, పెద్దలు చేరిపోయారు అక్కడికి.

మరొక ప్రక్క పేదలకు అన్నదానం చేస్తున్నారు.

మంత్రులకి అనుకోకుండా ప్రక్క ఊరిలో 'బార్' ప్రారంభించే కార్యక్రమం కూడా వుండటంతో యిక్కడకు రావటం కాస్త లేటయింది.

హడావుడిగా మంత్రులకి కారు లోపలకు దూసుకు వచ్చింది. అభిమానులంతా జయ జయధ్యానాలు చేశారు.

జాతీయ గీతంతో కార్యక్రమం మొదలైంది.

బయట ఏదో స్కూల్లో పెట్టిన మైకు నుంచి పాట వినిపిస్తోంది. "స్వాతంత్ర్యం వచ్చెననీ సభలే చేసే-సంబర పడగానే సరిపోదోయి" అంటూ

మంత్రులు తమ గవర్నమెంటు చేసిన పనులను ఏకరువు పెడుతున్నారు-అతిథులకు పానీయాలు యిస్తున్నారు.

బయట గేటు వద్ద ఒక రిక్షా వచ్చి ఆగింది- రిక్షా డ్రైవరు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి "బాబూ! మనిషి ప్రమాదంలో వున్నాడు-ఎవరో తెలియని దిక్కులేనివాడు. వేనే రిక్షాలో తీసుకు వచ్చాను. ఏదో చిన్నకారు ఏక్సిడెంటు చేసి తప్పించుకుపోయారు. ఊళ్ళో ఇప్పటికీ అయిదు ఆసుపత్రులకు తిప్పాను. ఎక్కడికి వెళ్ళినా డాక్టర్లంతా యిక్కడే వున్నారని చెబుతున్నారు. కాపాడండి బాబూ" అంటూ ఎందరినో వేడుకున్నాడు. ఆ

అంత ప్రేమా?

మీనాకి మంచి ఫోటోయింగ్ వచ్చిందనడానికి ప్రస్తుతం ఆమె నటిస్తున్న చిత్రాలే ప్రత్యక్ష నిదర్శనం. మీనాకి ఎంత ఫోటోయింగ్ ఏర్పడిందంటే దానికో చిన్న సంఘటన - (మీనా చెప్పిందేమో) "నాకు చాలా మంది అభిమానులు ఏర్పడ్డారు. 'సీతారామయ్యగారి మనవరాలు' టైంలో గానీ, 'చంటి' టైంలో గానీ లేరు. ఈ మధ్యనే బాగా ఎక్కువయ్యారు. అదీ రాజమండ్రి వచ్చాక తెలిసింది. లేడీస్ ఎక్కువ నా

ఫేస్. మొన్ననో అమ్మాయి వచ్చింది నా రూమ్ కి. నా ఫోటోల ఆల్బమ్ పట్టుకొచ్చింది తనలో పాటు. ఆ ఆల్బమ్ చూసి మతి పోయింది నాకు. నా దగ్గర కూడా అన్ని ఫోటోలు, అన్ని స్టిల్స్ లేవు. అభిమానుల్లో అంత ప్రేమ వుంటుందా అన్న విషయం అప్పుడే అర్థమయింది" అంది నవ్వుతూ మీనా

రిక్షా చాలా మాటలు కొందరికి వివదలేదు. కొందరికి వివదలే పట్టించుకోలేదు. కొందరిలో అసలు వినాలన్న ఆసక్తి కూడా కనుపించలేదు.

మంత్రులు 'బార్' ప్రారంభించి వచ్చారేమో ఉపన్యాసం ధాటిగా ఘాటుగా వుంది.

రిక్షాచాలా అటూ యిటూ నిస్సహాయంగా తిరుగుతున్నాడు.

అతన్ని చూసిన ఎస్.ఐ. వీరాస్వామి కానిస్టేబిల్ త్రిబుల్ ఎయిల్ ని పిలిచి "ఆడెనడో గాలినాకొడుకు మంత్రులకి దగ్గరకు వెళ్ళిపోమే ట్టున్నాడు. మక్కెలిరగదన్నండి. డిపిస్టివ్ లేదు ఎదవనాకొడుకులకి" అంటూ అరిచాడు.

ఆ రిక్షాచాలా మోకాళ్ళ మీద లాటీలు నాట్యం చేశాయి. ఐనా తన కర్తవ్యాన్ని మరువకుండా అసలు విషయం వాళ్ళలో మొరపెట్టుకున్నాడు.

"అయితే మాత్రం? మంత్రులకి దగ్గరికి డైరెక్ట్ గా వెళ్ళిపోవడమే. దొంగనాయాలా" అన్నాడు పీసాలా వున్న కానిస్టేబుల్ ఒకడు ఇంగ్లీషు తనకే తెలుసువన్న ధీమాతో-

ఈ గొడవకు కొద్ది మంది చేరారు. అందులో కాస్త వయసుమళ్ళిన డాక్టరు "ఇలాంటి ఏక్సిడెంటు కేసులూ, స్యూసైడ్ కేసులూ ప్రభుత్వ ఆసుపత్రికి వెళ్ళాలి-మేం చూడగూడదు" అన్నాడు.

"బాబూ! నోటిమాటలేదు. కంటి చూపులేదు. ఎవరూ పట్టించుకోకుండా రోడ్డు మీద పడి వుంటే చూడలేక రిక్షాలో తీసుకొచ్చాను. దయతో కాస్త చూడండి" అన్నాడు రిక్షాచాలా.

"అయితే ఒక పనిచెయ్యే. పోలీసు స్టేషన్ కు తీసుకు వెళ్ళు. మంత్రులు వెళ్ళిపోయిన తరువాత అక్కడ అవసరమైన స్టేట్ మెంటు తీసుకుంటారు.

ఆ తరువాత బ్రతికున్నాడనుకొంటే వాళ్ళే గవర్నమెంటు ఆసుపత్రికి తీసుకు వెడతారని" ఉచిత సలహా యిచ్చి పంపాడు 'లా' తెలిసిన

ముసలి డాక్టరు.

ఎంతో మంది నిర్లక్ష్యానికి ఫలితంగా దేశానికి స్వరాజ్యం వచ్చిన ఆ రోజు-ఆగస్టు 15న ఒక నిండు ప్రాణం బలైపోయింది.

బంధువు కాకపోయినా, మిత్రుడు కాకపోయినా రిక్షాచాలా బావురుమన్నాడు.

"ఓటు వెయ్యటానికి తప్పితేమేం దేనికి పనికిరామా?" అంటూ రోదించాడు.

అతని అరుపులకు జనం కూడారు.

ఎవరో రిక్షాలో వున్న శవాన్ని చూసి "డాక్టరు గారి నాన్నగారు! రామయ్యగారి శవం! అయ్యో!" అన్నారు. ఈ వార్త లోపలి సభలో దావానలంలా వ్యాపించింది.

"ఆయన సారాజ్యం అమ్మగారి సమాధి దగ్గరకు వెళ్ళారుగా" అన్నారు ఆసుపత్రి స్టాఫ్.

"ఎవడో ఎదవనాకొడుకు ఏక్సిడెంటు చేసి చల్లని బాబును పాట్టన బెట్టుకున్నాడు. ఇప్పుడాయన నిజంగానే సారాజ్యం గారి దగ్గరకు వెళ్ళారు" అన్నాడొకాయన.

క్షణంలో ఆ ప్రాంతాన్ని విషాద ఛాయలు అలముకొన్నాయి.

ఒక్కరి మొఖంలో కూడా నెత్తురు చుక్కలేదు. వెంటనే సభ మంత్రులకి ఆధ్వర్యంలో రామయ్యగారి ఆత్మ శాంతి కోసం పది నిమిషాలు మౌనముద్ర పాటించింది.

బహుశా! రామయ్యగారిని ఏక్సిడెంటుకు గురి చేసింది మంత్రులకి కారేనని మంత్రులకి కారు డ్రైవరుకూ, మంత్రులకి తెలుసుననుకుంటాను.

మరొక 100 మంది నిర్లక్ష్యానికి ప్రతీకగా స్వరాజ్యమ్మగారి సమాధి పక్కనే రామయ్యగారి సమాధి కూడా వెలసింది.

జాతీయ జెండా మాత్రం ఎగరలేక ఎగురుతోంది.